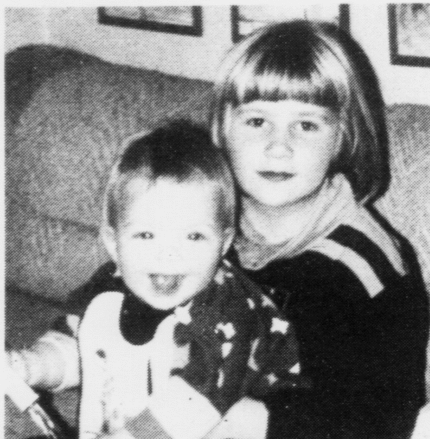

ÞÓVN

Góði Kjartan
Hjartaliga tillukku á 6 ára degnum í dag. Her ert tú litill. Jesus pápi fylgir nær.
Bestu heilsanir frá ommu

Hey, Tummas!
Hesum slapst tú ekki undan! Tillukku við teim 30 tann 28. des. Gott nýggjár, ynskja vit omanfyri

Góðu foreldur, verforeldur, ommu og abbi
Hjartaliga tillukku við 35 ára brúðleypsdegnum í dag, 29. des.
Heilsan, vit 4 í Hóví

Vit ynskja ætt, vinum og kenn-ingum eini góð jól og Harrans signað nýggjár.
Ingolf við húski
í Jorundsgötu 38, Klaksvík

Lesarabrøv**Tjóvur trýr at hvør maður stjeler**

Figgjarnevndarformaðurin hevur rópt um svart arbeiði, men tað, sum hann ikki hugsar um, tað er at fólk hava minni at gera, so at tey hava betur tíð til sín egna bil, og fyri tað næsta, so eru tað nógvir, sum eru byrjaðir aftur at arbeiða upp á bilar, tí verkstæðstímarir hava verið alt ov høgir og tað veit figgjarnevndarformaðurin eisini.

Tað er so nógv biligari at arbeiða í síni egnu garasju, enn at fara á verkstað við bilinum og hatta við hasum trý túsund krónunum, tað fer ikki á bjarga teimum stóru luxus verkstøðunum. Men har fer náttúrlúglin at ráða og tað veit figgjarnevndarformaðurin væl sjálvur.

Nei, tað er eitt at gera og tað er at fáa 7.000 krónur til hvønn lønmottakara. Tað visir seg ikki, at figgjarnevndarformaðurin veit hvat tað er at vera tímalønt verkafólk og tað einasta, eg kann siga er, at tað er synd í figgjarnevndarformanninum ikki at vita so frægt.

Eitt er at fáa javnvág á figgjarlógini á pappírnum, men hvat er veruleiki, tað fáa vit at siggja til jóla komandi ár. Eg trúgvi ikki upp á tað, tí við hasum yvirskoti verður tað bara fólkaflyting og tað fær man onga javnvág á figgjarlógina við.

Eg vil tí siga, at tað er tað reina tvæt, sum handan figgjarlógini er uppbygd av.

Um vit fara til hasar 7.000 krónurnar, sum eg blívi við at skriva um, so hevði tað verið nógv biligari at fingið landið at koyrt viðari, men tað vilja løgtingsmenn ikki, tí teir hava alt ov nógv jørn í eldinum og teir halda seg vera nakrar kraftkalar. Men tað eru teir synd at siga ikki, tí teir vita ikki, at í 1993 fóru ikki færri enn 2000 fólk av landinum, og í 1994 eru 2000 farin, ella 4000 fólk eftir tveimum árum. Og hesi tøl siga, at tað ikki er gott at liva í hesum landi. Men tí løgtinginum taka ímóti tykkara politiska og avstaðarpeningi uttan at hugsa um, at tað eru onnur fólk, sum ikki hava til dagin og vegin.

Tað, sum eg haldi vera so lægið, tað er, at tað ikki skal loysa seg at vera yvirmaskin-meistari á rækjutrolara, men at vera vanligur maskinmaður við einum tangabúti hjá einum donsku reiðari.

So um tað ikki sigur, at nakað er galið her á landi, so veit eg ikki, og hetta er ikki nakað, sum eg havi funnið uppá sjálvur, men tað er ein maður, sum eg havi arbeitt saman við fyri nøkrum árum síðani, sum segði mær hetta. Nei, fáið sett hasar 7.000 krónurnar í gildi ella verður ikki nakað verkafólk eftir í hesum landi.

Svend Christiansen

Saneringin av sethúsaskuldini

Nú hevur nakað verið skrivað um at strika og sanera sethúsaskuldina. Onkur hevur sagt, at tað ber ikki til. Sjálvandi ber tað til. Tað er so ofta gjørt, eisini her í Føroyum, hetta at strika skuld, ella sanera skuld. (Við sanering fela gjarna stórir

partar av skuldini burtur).

Í Ísrael var sabbatsár hildið 7. hvørt ár, tá varð øll skuld í øllum landinum strikað!

Rómverski konsulin LC Cinna, sum ráddi í Róm ári 87 til 84 f. Kr., kunningdi eina lóg, ið segði, at 3/4 av allari

skuldi vórðu strikaðir. Osfr., osfr.

Sjálvandi kann tað vera ringt at missa. Men tá peningastovnar strika/sanera t.d. sethúsaskuld, so er tað jú ongin einstakur persónur, ið missir. Tann, ið missir, er peninga-

stovnurin sum so. Har hevur peningastovnurin eitt tap, ella ein miss. Og avseting (peningastovnar hava altíð avsetingar klárar til at figgja tap av mistum/skeivum lögum) verður aktiverað.

Sab.

Rættin til at velja fosturtøku???

„Sjónarmið“ í Sosialinum (nr. 229 mikudagin 30. nov. 94) v/ Katrin Gaard.

Nú er tað so góða Katrin, at FOSTURDRÁP er eingin rættur í heila tíkið. Her er talan um skipaðan heidskap.

Hesar myrkursins óndu maktir eru og vilja altíð hava lov til at verða.

Faraó óttaðist hin inn í heimin komandi kongin, og tí hitt ræðuliga barnamorið.

Faraó óttaðist enn í dag kongin sum koma skal. Fyrr ferðina Hann gisti her hjá okkum var; tá ið Hann kom inn higir eftir sama vegi sum eg og tú. Og tað blivu JÓL. Okkum var sýnt satt mannavirði.

SPURNINGURIN UM FOSTURDRÁP ER SPURNINGURIN UM MANNAVIRÐIÐ

Okkara stöðutakan til barnið í móðurlívi, sigur frá okkara stöðutakan til mannavirðið sum heild. Høvir tú nakrantíð hugsa um, at Guð okkara hevur ein nalva???

Lít at tínum egna, tú og Guð

hava ein nalva til felags.

Tú tvinnar Javnstøðulógina og fosturdráppspurningin saman. Uttan iva ert tú á rættari leið. Javnstøðulógini les: „konudiskriminatlógin“. Ger konuna til eina annaðklassa menniskju. Sum serligar lógir skulu smíðast til at verja. Nú er tað einaferð so at kona gerst tú ikki við lóg, og valla fært tú órættvísina lúkaða burtur við lóg. Nei, tað er talan um

mannavirði. Virðið tú ikki tínar medsysstrar og brøður frá gitingini av, fært tú meg illa til at lita á tína virðing fyri teimum seinri í lívinum. Nær fáa vit satt mannavirði? Hvør skal geva okkum tað? Hvussu langa tíð skulu vit hava tað? Hvør skal avgera nær tað skal takast frá okkum aftur? Hvør er hin fullkomna mannamyndin?

Eg veit onga fullkomnari enn hana tú hevur ein nalva til felags við. Hon kann verða og hon kann broytast líkamliga og sálárliga. Men sannavirðið eigur hon tí hon hevur ein nalva. Latíð okkum halda fingrarnar vekk frá teimum ræðuleikum, ið standast av at seta prís á mannavirðið eins og aðrar handilsvørur.

Eg ivist onga løtu í at norski presturin og manna-rættingsrættisráðgjafarin Børre Knudsen sigur satt. Kona, ið hugsar eins og tú, hevur latíð seg lumpa av manninum, til at niðurskriva sít egna mannavirði til fyrimuns fyri tann ábyrgdarleysa mannin, ið ger konuna við barn fyri síðani at tveita hana sum brúkaða hit, sigandi henni, tú ræður yvir egnum kroppi, drep barnið. Hann sigur henni ikki at í meðan barnsburðartíðin er 9 mdr. fylgir eitt fosturdráp við alt lívið. Tað er ikki ein spurningur um at ráða yvir egnum kroppi. Nei, tú tekur rættin til liv frá einum øðrum mannabarni. Frá einum medmenniskja. Hesar menn, ið soleiðis fara við tær eigur

tú ikki at tráa eftir at líkast. Gev teimum durðafjórðing-in, og far so í stríð fyri rættindinum at vera kona og gevst ikki fyrr enn tú hevur funnið mannin aftur, ið tú kanst lita á. Mannin, ið er fúsir til at taka ábyrgd av gjørdum gerðum, verjandi teg so tú aftur gerst stolt av at vera kona.

ES: Rættin til politiska ávirkan hava øll tey, ið lata seg stilla upp og verða vald. Mínar royndir hesum viðvíkjandi eru, at tað er sera torført at fáa konur til at stilla upp politiskt. Sjálvur haldi eg tað vera mannminkandi at vit nú skulu til at lóggeva konur inn í politikk.

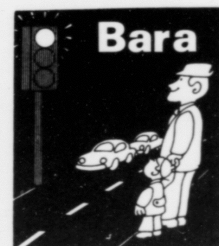
Vit eiga ikki at fara inn í politikk eftir kyni, men eftir sannføring. Fyrst tá fara vit at fáa politikkarakar av báðum kynum. Tey flestu, sum í dag fáast við politikk, gera hetta út frá teirru stöðu at oldur-omma -abbi, langomma, -abbi, omma, abbi, mamma, pápi hava valt so og tí geri eg tað eisini. Hetta kann verða bæði rætt og satt og tó „Elt ikki altíð sum fyrri er slóðað;“ Tí „Summi tey durva og falla í fátt millum tey stóru og ríku í gørdum, hugsa sum hini í stórt og í smátt, siggja við eygum frá øðrum.“ Tak brillurnar á nøsina góða Katrin, og tú vilt siggja at tað var ikki javnstøðulóg. Heldur vanlig demokrat, ið gav okkum konu politikkarakar, konu lóg-mann, konu borgarstjórar og konu lögtingsformann, sum

í dag roynir at stýra lögtingsmonnum. Ja, sum stýrir so at sjálvur lögmaður nú um dagarnar mátti dvina.

Eisini til núverandi landastýri var kona í uppskoti til lögmann. Hon valdi borgarstjórasessin. Tað var sagt, henni ikki hóðaði at maður kom í hennara stóð.

Arbeið tú bara fyrri at kona aftur fer at ráða yvir egnum livi og kroppi. Eg eri samdur við tær í at hetta er ein sjálvsagdur rættur. Men eg hugsi, at hetta gerst bert um konan finnur konuna aftur. Tá fer maður eisini at gerast maður og tey bæði eitt. Ikki eins, men javnbjóðis í mannavirði, og koma at bera upprunamyndina aftur. Og tá fara tey bæði í felag at taka sær av øllum tí, sum litið varð teimum upp í hendi.

Ólavur í Mittini

Bara
tá ið grønt lýsir